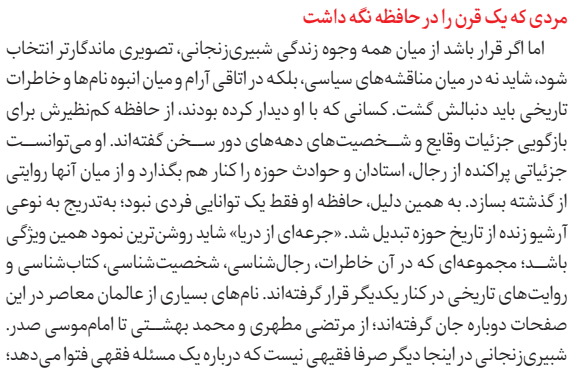

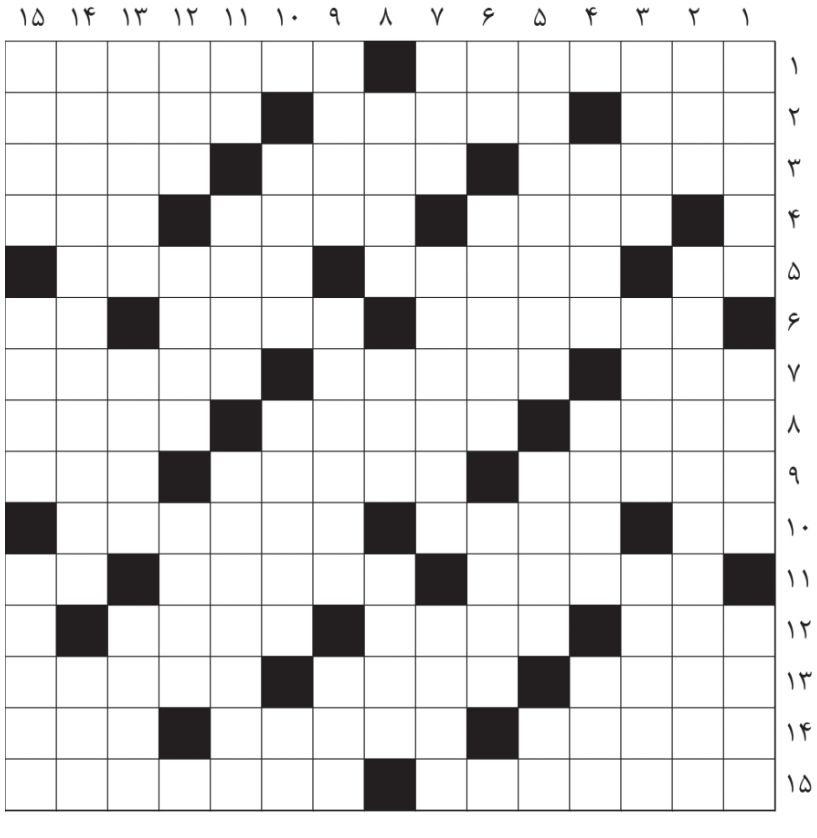

خبر

یزد میزبان نخستین رویداد ملی پدافند غیرعامل

یزد، سیما صادقی‌مقدم: نخستین نمایشگاه و همایش ملی «تاب‌آوری، ایمنی، امنیت و پدافند غیرعامل» با عنوان «یزد پایدار» از ۳۰ مهر تا دوم آبان‌ماه در یزد برگزار می‌شود؛ رویدادی که با هدف تقویت فرهنگ پدافند غیرعامل، ارتقای تاب‌آوری و آشنایی جامعه با الزامات ایمنی و امنیتی برگزار خواهد شد. سیده‌فریبا خاکباز، مدیرکل پدافند غیرعامل استان یزد، با اعلام این خبر گفت: این رویداد با مشارکت دستگاه‌های اجرائی، مجموعه‌های تخصصی و شرکت‌های ملی فعال در حوزه پدافند غیرعامل برگزار می‌شود و در کنار نمایشگاه، پنل‌های تخصصی با حضور مدیران و کارشناسان سراسر کشور نیز پیش‌بینی شده است. او افزود: هدف‌گذاری انجام‌شده این است که «یزد پایدار» در سال‌های آینده نیز ادامه پیدا کند و یزد به عنوان دبیرخانه مرکزی این رویداد شناخته شود. هم‌زمان با برگزاری این رویداد، نشست مدیران کل پدافند غیرعامل سراسر کشور نیز در یزد برگزار خواهد شد. محمدعلی قمی، معاون بسیج و امور استان‌های سازمان پدافند غیرعامل کشور، با اشاره به میزبانی یزد از این نشست گفت: پس از تهران و با در نظر گرفتن شرایط مشهد و قم، یزد نخستین استانی است که خارج از این شهرها میزبان نشست مدیران کل پدافند غیرعامل کشور شده است. قمی با تأکید بر ضرورت ارتقای آمادگی دستگاه‌ها در برابر تهدیدهای ترکیبی اظهار کرد: راهبرد پدافند غیرعامل بر ارتقای آمادگی، کاهش آسیب‌پذیری، تداوم کارکردهای ضروری و حفاظت از مردم و زیرساخت‌های کشور متمرکز است. او افزود: تهدیدهای امروز فقط نظامی نیستند و حوزه‌هایی مانند سایبری، اقتصادی و زیرساختی را نیز در بر می‌گیرند؛ از این رو دستگاه‌ها باید با به‌روزرسانی طرح‌های عملیاتی و برگزاری رزمایش‌های تخصصی، آمادگی خود را افزایش دهند. به گفته مسئولان، نخستین نمایشگاه و همایش ملی «تاب‌آوری، ایمنی، امنیت و پدافند غیرعامل» قرار است زمینه‌ای برای تبادل تجربه، معرفی ظرفیت‌های تخصصی و تقویت رویکرد مردم‌محور در حوزه پدافند غیرعامل فراهم کند.

پزشکیان خطاب به دانش‌آموزان: به هرجایی که باور داشته باشید، می‌رسید

رئیس‌جمهوری خطاب به دانش‌آموزان تأکید کرد: شما می‌توانید به هرجایی که در ذهن و باورتان هست، دست پیدا کنید. رئیس‌جمهوری صبح دیروز با حضور در آیین آغاز سال تحصیلی ۱۴۰۶-۱۴۰۵ ضمن نواختن زنگ آغاز سال تحصیلی در دبستان حضرت فاطمه زهرا(س) منطقه ۱۱ شهر تهران، خطاب به دانش‌آموزان گفت: می‌دانید من که اکنون اینجا ایستاده‌ام و رئیس‌جمهور هستم، از یک خانواده معمولی و کارمند به اینجا رسیده‌ام. شما اگر ذهن و فکرتان این باشد که بهترین شوید، می‌توانید بهترین شوید. او در ادامه اظهار کرد: ما هم در این مسیر تلاش خواهیم کرد. معلمان تلاش خواهند کرد به شما خوب درس دهند تا شما خوب آموزش ببینید. انسان فقط به جایگاه خدا نمی‌تواند دست یابد، وگرنه به هرجایی که بخواهد، می‌تواند برسد.

علی مطهری: لاریجانی شب شهادت، میهمان افطار رئیس‌جمهور بود

علی مطهری گفت: شبی که لاریجانی به شهادت رسید، میهمان افطار رئیس‌جمهور بود و با آقای پزشکیان جلسه داشت. علی مطهری در گفت‌وگویی درباره شهادت علی لاریجانی گفت: ایشان در خانه‌ای در پردیس به شهادت رسیدند و آن یکی از خانه‌هایی بود که جابه‌جا می‌شدند و جای خاصی نبود، بلکه یکی از خانه‌های معمولی بود، نه به گفته برخی خانه دخترخاله یا دخترش. آنجا خانه یکی از دوستان بود که گفته بودند اگر خواستید جابه‌جا بشوید، به این خانه بیایید. او افزود: شهید لاریجانی رایگان از دستمان رفت. اینکه شناسایی محل ایشان از طریق تلفن همراه بود، گزارشی نیامده است. یا اینکه از طریق تلفن همراه پسرش شناسایی شده است. خود مرتضی خیلی رعایت می‌کرد و این‌گونه نبود که بی‌گدار به آب بزند. مطهری گفت: لاریجانی شبی که به شهادت رسید، میهمان افطار رئیس‌جمهور بود و با آقای پزشکیان جلسه داشت. بعد از افطار هم پسرش مرتضی با پراید به دنبال او آمد. ساعت تقریبا سه نیمه‌شب بود که ترور اتفاق افتاد.

نگاهی به زندگی، میراث و روایت یک قرن حوزه در آینه حیات آیت‌الله شبیری‌زنجانی به مناسبت ارتحال ایشان

یک قرن فقاهت

شرق: آیت‌الله العظمی سیدموسی شبیری‌زنجانی، مرجع عالی‌قدر شیعه، پس از دو روز بستری‌بودن در بیمارستانی در قم، یکشنبه‌شب به ملکوت اعلی پیوست. دفتر ایشان با صدور اطلاعیه‌ای، ضمن اعلام رحلت این فقیه برجسته، از عمر و حیات علمی او به عنوان دوره‌ای سرشار از ژرف‌اندیشی، مجاهدت مستمر علمی و تلاش مخلصانه برای حفظ و اعتلای فقاهت اصیل یاد کرد. در این اطلاعیه همچنین بر نقش ایشان در نشر معارف اسلام، پاسداری از کیان تشیع و خیرخواهی و دلسوزی برای مردم تأکید شده است. دفتر آیت‌الله شبیری‌زنجانی این ضایعه را به حضرت ولی‌عصر(عج)، حوزه‌های علمیه، مردم ایران و علاقه‌مندان مرجعیت در سراسر جهان تسلیت گفت و اعلام کرد جزئیات مراسم تشییع و تدفین متعاقبا اطلاع‌رسانی خواهد شد. درگذشت آیت‌الله العظمی سیدموسی شبیری‌زنجانی با واکنش گسترده مراجع، شخصیت‌های سیاسی و نهادهای دینی در ایران و خارج از کشور همراه شده است. در ایران، آیت‌الله محمد اعرافی، مدیر حوزه‌های علمیه ایران، در پیامی ضمن تسلیت به مراجع، روحانیون و خانواده آن مرحوم، اعلام کرد دروس حوزه‌های علمیه تا پایان هفته تعطیل خواهد بود. آیت‌الله جعفر سبحانی با صدور پیامی، ارتحال آیت‌الله شبیری‌زنجانی را تسلیت گفت و از جایگاه علمی و معنوی او تجلیل کرد. همچنین آیت‌الله سیدمحمد حسینی موسوی‌زنجانی، ضمن تسلیت این ضایعه، شبیری‌زنجانی را شخصیتی کم‌نظیر در فقاهت، تقوا، اخلاق، اخلاص و اعتدال توصیف کرد. محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور، او را «فقیهی برجسته و استوانه علمی حوزه‌های علمیه» خواند و این ضایعه را به حوزه‌ها، شاگردان و بیت او تسلیت گفت. محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس نیز بر ماندگاری میراث علمی و معنوی این مرجع تأکید کرد. سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه، سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و حسین سیمایی، وزیر علوم، درگذشت او را ضایعه‌ای بزرگ برای حوزه‌های علمیه و جامعه علمی و دینی دانستند. محسنی‌اژه‌ای، رئیس قوه قضائیه هم در پیامی ارتحال آیت‌الله شبیری‌زنجانی را «فقدان و ثلمه‌ای بزرگ» خواند و با تجلیل از عمر علمی و معنوی او، از جایگاه این مرجع عالی‌قدر در فقاهت و اخلاق یاد کرد. صادق آملی‌لاریجانی، رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام نیز با صدور پیامی، رحلت آیت‌الله شبیری‌زنجانی را تسلیت گفت و از نقش او در تبیین معارف اهل‌بیت، فقاهت و تربیت علمی حوزه‌های علمیه تجلیل کرد. حسن روحانی و سیدمحمد خاتمی نیز در پیام‌هایی جداگانه از جایگاه علمی، اخلاقی و معنوی شبیری‌زنجانی تجلیل کردند. در میان مراجع و شخصیت‌های دینی، آیت‌الله علی سیستانی در نجف با صدور پیام رسمی، رحلت شبیری‌زنجانی را تسلیت گفت و از جایگاه علمی او تجلیل کرد. سیدعمار حکیم، رهبر جریان حکمت ملی عراق، شبیری‌زنجانی را فقیهی بزرگ، محقق و استادی برجسته توصیف کرد. در خارج از منطقه نیز شورای علمای شیعه آمریکای شمالی با انتشار بیانیه‌ای، درگذشت او را به حوزه‌های قم و نجف، شاگردان و پیروانش تسلیت گفت و از او به عنوان یکی از چهره‌های برجسته فقه و مرجعیت معاصر یاد کرد.

از خانه‌ای که حافظه در آن میراث بود

برای روایت زندگی سیدموسی شبیری‌زنجانی، شاید بهتر باشد از تاریخ تولدش آغاز نکنیم؛ از خانه‌ای آغاز کنیم که در آن حافظه، خود بخشی از میراث خانوادگی بود. او در سال ۱۳۰۶ در قم به دنیا آمد؛ شهری که بعدها نه‌فقط محل زندگی، بلکه تمام جغرافیای علمی و معنوی عمر او شد. پدرش، سیداحمد شبیری‌زنجانی، از عالمان و مدرسان حوزه بود و چنان حافظه‌ای داشت که گفته می‌شد مباحث فقهی را با ادله و استدلال از حفظ بازمی‌گفت. همین مرد، سال‌ها در فیضیه و حرم حضرت معصومه(س) نماز جماعت اقامه کرد و با نسل نخست عالمان حوزه قم، ازجمله عبدالکریم حائری‌یزدی، پیوند داشت. موسی شبیری در چنین فضایی بزرگ شد؛ در خانواده‌ای که روحانیت برایش نه یک انتخاب شغلی، بلکه شکل طبیعی زندگی بود. برادرانش نیز هرکدام در سپهر روحانیت و مبارزه سیاسی جایگاهی پیدا کردند و پیوندهای خانوادگی او با خاندان‌های شناخته‌شده حوزوی، او را از همان سال‌های جوانی در میان شبکه‌ای گسترده از عالمان قم قرار داد. با این حال، مسیر خودش بیشتر از جنس درس و تأمل بود تا هیاهو. او از همان سال‌های جوانی در حلقه درس استادان بزرگ نشست؛ از سیدصدرالدین صدر و سیدحسین بروجردی تا سیدمحمد محقق‌داماد و در سفر به نجف از محضر سیدابوالقاسم خویی، سیدمحسن حکیم و سیدعبدالهادی شیرازی بهره برد. سال‌های طولانی شاگردی، به‌تدریج از او فقیهی ساخت که برایش دقت در یک سند، یک روایت یا یک نام تاریخی، گاه به اندازه یک مسئله بزرگ اهمیت داشت. شاید همین‌جا بتوان ریشه یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های زندگی او را پیدا کرد: شبیری‌زنجانی بیش از آنکه در پی دیده‌شدن باشد، در پی به‌خاطرسپردن بود.

فقیهی در میان سیاست، اما بیرون از هیاهو

رابطه سیدموسی شبیری‌زنجانی با سیاست را نمی‌توان با دوگانه ساده «سیاسی یا غیرسیاسی» توضیح داد. او از نسلی از عالمان قم بود که سیاست را نمی‌شد از زندگی‌شان حذف کرد؛ نسلی که انقلاب، تغییرات قدرت، اختلافات سیاسی و سرنوشت روحانیت را در برابر چشم خود دید. با این حال، شبیری‌زنجانی از ابتدا کوشید جایگاه خود را نه در قامت یک کنشگر سیاسی، بلکه در مقام فقیهی نگه دارد که اگر لازم باشد، از اعتبار علمی و اجتماعی خود برای ورود به یک مسئله سیاسی استفاده کند، اما سیاست روزمره را به متن زندگی حوزوی‌اش نیاورد. این فاصله‌گذاری را حتی در شیوه حضور عمومی او نیز می‌توان دید. دفتر او سال‌ها کم‌حضور در رسانه بود و خود او نیز از تبدیل مرجعیت به یک موقعیت تبلیغاتی فاصله می‌گرفت. در نگاه او، ورود مستقیم روحانیون به سیاست روزمره می‌توانست حوزه اصلی کار آنان، یعنی درس و تحقیق را تحت تأثیر قرار دهد. اما این نگاه به معنای بی‌تفاوتی نسبت به سرنوشت سیاسی کشور نبود؛ برعکس، روایت‌های مربوط به ارتباط او با آیت‌الله خامنه‌ای نشان می‌دهد شبیری‌زنجانی در مواقعی نگرانی‌های خود را به‌صورت خصوصی منتقل می‌کرد و نقد را بیش از آنکه به یک موضع‌گیری عمومی تبدیل کند، در قالب گفت‌وگویی درون‌حاکمیتی دنبال می‌کرد. در همین چارچوب، نقش او در برخی پرونده‌های سیاسی نیز روایت شده است. درباره احمد منتظری، بنا بر روایتی که از سوی خود او نقل شده، شبیری‌زنجانی از طریق محمدعلی استادی موضوع اجرای حکم را به رهبری منتقل کرد و پاسخ نیز بر مبنای نظر او، مانع اجرای حکم شد. این روایت، فارغ از همه جزئیات و تفسیرهای پیرامونی، تصویری از نوعی میانجیگری ارائه می‌دهد که ویژگی اصلی آن علنی‌بودن نبود؛ اعتبار یک مرجع در پشت صحنه وارد ماجرا می‌شد، نه لزوما در برابر دوربین‌ها. چنین نقشی را در نسبت او با آیت‌الله حسینعلی منتظری نیز می‌توان دید. در سال ۱۳۸۸، زمانی که شکاف‌های سیاسی و اجتماعی درباره آیت‌الله منتظری به یکی از حساس‌ترین نقاط خود رسیده بود، شبیری‌زنجانی بر پیکر او نماز خواند. این رفتار را نمی‌توان صرفا یک اقدام تشریفاتی دانست؛ زیرا در فضای سیاسی آن روز، انتخاب اینکه یک مرجع شناخته‌شده بر پیکر شخصیتی با آن پیشینه سیاسی نماز بخواند، خود حامل معنایی اجتماعی بود. با این حال، شبیری‌زنجانی از این موقعیت نیز برای صدور بیانیه یا ورود به جدال سیاسی استفاده نکرد. حضورش در صحنه بود، اما زبانش همچنان زبان یک مرجع حوزوی باقی ماند. سال ۱۳۹۷ این مرز میان مرجعیت و سیاست را آشکارتر کرد. انتشار تصاویر دیدار او با محمد خاتمی، عبدالله نوری، موسوی‌خوئینی‌ها، غلامحسین کرباسچی و عبدالمجید معادی‌خواه، واکنش محمد یزدی را در پی داشت. یزدی در نامه‌ای علنی از او خواست «شئون مرجعیت» را رعایت کند. این بار، مسئله فقط یک دیدار نبود؛ پرسش بزرگ‌تر این بود که یک مرجع تقلید تا کجا می‌تواند با چهره‌هایی از یک جریان سیاسی دیدار کند، بدون آنکه این ارتباط به معنای ورود او به صف‌بندی‌های سیاسی تلقی شود. شبیری‌زنجانی اما باز هم سکوت کرد و وارد مجادله نشد. دفتر او نیز موضعی رسمی درباره این ماجرا اعلام نکرد. شاید همین سکوت‌ها، بیش از هر موضع‌گیری سیاسی، شخصیت او را توضیح می‌دهد. او سیاست را انکار نمی‌کرد، اما نمی‌خواست سیاست، هویت او را تعریف کند. می‌توانست با چهره‌های متفاوت سیاسی دیدار کند، می‌توانست نگرانی خود را درباره مسائل کشور به مقامات منتقل کند، می‌توانست در یک پرونده حساس میانجی شود و حتی در مراسم خاکسپاری شخصیتی همچون آیت‌الله منتظری حاضر شود، اما در اغلب این موارد ترجیح می‌داد نقش خود را در محدوده اعتبار علمی و جایگاه مرجعیت نگه دارد. از همین منظر، جمله‌ای که درباره «خلع مرجعیت» از او نقل شده نیز معنادار است. مرجعیت، به باور او، منصبی نبود که فرد یا نهادی آن را اعطا کند تا بتواند روزی آن را پس بگیرد. چنین برداشتی، مرجعیت را بیش از آنکه یک جایگاه اداری یا سیاسی بداند، محصول اعتبار علمی و رجوع مردم به فقیه می‌دید. در نتیجه، نسبت او با قدرت سیاسی نیز در چارچوب همین نگاه قابل فهم‌تر می‌شود: نه گسست کامل از قدرت و نه ادغام در آن، بلکه حفظ فاصله‌ای که به او امکان می‌داد در مواقعی سخن بگوید، میانجی شود یا هشدار دهد، بی‌آنکه به یک بازیگر دائمی سیاست روز تبدیل شود. شاید به همین دلیل است که در روایت زندگی شبیری‌زنجانی، سیاست بیشتر در حاشیه تصویر دیده می‌شود؛ با این حال، هر بار که وارد قاب می‌شود، معنای خاصی پیدا می‌کند. او نه سیاست‌مدار بود و نه خود را از سیاست بی‌خبر نشان می‌داد. فقیهی بود که در متن جامعه و تحولات سیاسی زیست، اما تلاش کرد بیرون از هیاهوی آن بایستد؛ جایگاهی که شاید بیش از هر چیز، در سکوت‌های او دیده می‌شود.

مردی که یک قرن را در حافظه نگه داشت

اما اگر قرار باشد از میان همه وجوه زندگی شبیری‌زنجانی، تصویری ماندگارتر انتخاب شود، شاید نه در میان مناقشه‌های سیاسی، بلکه در اتاقی آرام و میان انبوه نام‌ها و خاطرات تاریخی باید دنبالش گشت. کسانی که با او دیدار کرده بودند، از حافظه کم‌نظیرش برای بازگویی جزئیات وقایع و شخصیت‌های دهه‌های دور سخن گفته‌اند. او می‌توانست جزئیاتی پراکنده از رجال، استادان و حوادث حوزه را کنار هم بگذارد و از میان آنها روایتی از گذشته بسازد. به همین دلیل، حافظه او فقط یک توانایی فردی نبود؛ به‌تدریج به نوعی آرشیو زنده از تاریخ حوزه تبدیل شد. «جرعه‌ای از دریا» شاید روشن‌ترین نمود همین ویژگی باشد؛ مجموعه‌ای که در آن خاطرات، رجال‌شناسی، شخصیت‌شناسی، کتاب‌شناسی و روایت‌های تاریخی در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. نام‌های بسیاری از عالمان معاصر در این صفحات دوباره جان گرفته‌اند؛ از مرتضی مطهری و محمد بهشتی تا امام‌موسی صدر. شبیری‌زنجانی در اینجا دیگر صرفا فقیهی نیست که درباره یک مسئله فقهی فتوا می‌دهد؛ او راوی نسلی است که بخش بزرگی از تاریخ معاصر حوزه را از نزدیک دیده است. حتی در سال‌های پایانی نیز این فاصله میان سکوت شخصی و اهمیت اجتماعی او باقی ماند. دیدار با مسئولان، استمرار ارتباط با حوزه و حضور در جایگاه مرجعیت، در کنار همان سبک کم‌هیاهو ادامه داشت. او نزدیک به یک قرن زیست؛ قرنی که در آن حوزه قم از یک مرکز علمی در حال شکل‌گیری، به نهادی بزرگ و اثرگذار در تاریخ معاصر ایران تبدیل شد. شاید برای همین، مرگ او را نمی‌توان فقط پایان زندگی یک مرجع تقلید دانست؛ با رفتن شبیری‌زنجانی، بخشی از حافظه زنده حوزه قم نیز خاموش شد؛ حافظه مردی که بسیاری از چهره‌ها و لحظه‌هایی را به یاد داشت که خودِ زمان، دیگر آنها را به خاطر نمی‌آورد. میراث او فقط در رساله‌ها و درس‌های فقهی خلاصه نمی‌شود؛ بخشی از آن، همان خاطراتی است که از میان یک قرن عبور کرد و در صفحات «جرعه‌ای از دریا» نشست؛ روایتی از حوزه، به قلم مردی که بخش بزرگی از آن را زیسته بود.

نیویورک؛ میان تریبون و تهدید

ادامه از صفحه ۲

واعظی گزینه چهارم را مذاکره عزتمندانه معرفی می‌کند و می‌افزاید: به زعم بنده، ایران مسیر مذاکره عزتمندانه را برگزیده است. دستاوردهایی که رزمندگان غیور سپاه و ارتش در میدان‌های نبرد به دست آورده‌اند، جان‌فشانی‌ها و شهدایی که ملت ایران تقدیم کرده‌اند و پیروزی‌هایی که حاصل شده است، سرمایه‌های ملی کشور به شمار می‌روند و شایسته است این دستاوردها در عرصه دیپلماسی نیز به پشتوانه‌ای برای تأمین منافع و کسب امتیازات راهبردی در مسیر آینده کشور تبدیل شوند. مذاکره در این چارچوب، نه نشانه عقب‌نشینی، بلکه عرصه‌ای برای تبدیل و تثبیت توان و دستاوردهای میدان به نتایج سیاسی و منافع پایدار ملی است. او با تأکید بر ضرورت استفاده از دستاوردهای نظامی در عرصه دیپلماسی افزود: تفاهم ۱۴ماده‌ای را می‌توان نشانه‌ای از ظرفیت و قدرت دیپلماسی ایران دانست، چراکه مذاکره و دستیابی به یک چارچوب مورد توافق، خود بیانگر آن است که دیپلماسی نیز می‌تواند در کنار توان دفاعی، به ابزاری برای تأمین منافع ملی تبدیل شود. آنچه دو رئیس‌جمهور در این چارچوب به امضا رسانده‌اند، از منظر ایران می‌تواند مبنایی برای پیگیری مسیر گفت‌وگو و حل‌وفصل مسائل از طریق سازوکارهای سیاسی باشد. در شرایط کنونی راهکار مؤثر دیگری جز بهره‌گیری از دیپلماسی و مذاکره برای پیشبرد منافع کشور متصور نیست. شایسته است اقلیتی که با اصل مذاکره مخالفت می‌کنند، یک بار به‌صورت روشن تبیین کنند جایگزین عملی و قابل اتکای آنان برای مذاکره چیست؟ اگر گزینه مورد نظر، تداوم جنگ و ورود به چرخه‌ای فرسایشی و بی‌پایان باشد، چنین مسیری نه با الزامات راهبردی و تأمین منافع ملی سازگار است و نه می‌تواند چشم‌اندازی روشن برای آینده کشور ترسیم کند.

حسین کنعانی‌مقدم: اگر جای پزشکیان بودم، به نیویورک نمی‌رفتم

حسین کنعانی‌مقدم درباره سفر مسعود پزشکیان به نیویورک و ظرفیت حضور رئیس‌جمهور در مجمع عمومی سازمان ملل برای گشودن مسیری تازه در دیپلماسی ایران، به «شرق» می‌گوید: تجربه تاریخی نشان داده است حضور رؤسای جمهور در مجمع عمومی سازمان ملل و سخنرانی آنها می‌تواند تأثیرگذار باشد. از جمله سخنرانی شهید رجایی که برای دفاع از حقوق ملت ایران و بیان مظلومیت کشور در دوران جنگ انجام و به یک سخنرانی مؤثر و تاریخی تبدیل شد. او ادامه می‌دهد: حضور آقای پزشکیان نیز می‌تواند فرصتی طلایی باشد تا چهره واقعی انقلاب اسلامی، مظلومیت ملت ایران و همچنین اقتدار کشور در مقابله با رژیم صهیونیستی و آمریکا را برای جهانیان تشریح کند. امروز آمریکایی‌ها و صهیونیست‌ها در حال پیشبرد جنگ روایت‌ها علیه ایران هستند و رئیس‌جمهور می‌تواند از تریبون سازمان ملل برای ایجاد جبهه‌ای قدرتمند در برابر روایت‌های کاذب و دروغینی که علیه ایران مطرح می‌شود، استفاده کند. کنعانی‌مقدم با اشاره به دیدارهای دیپلماتیک حاشیه مجمع عمومی سازمان ملل می‌افزاید: رئیس‌جمهور می‌تواند در دیدارهایی که با رؤسای جمهور و مسئولان دیگر کشورها انجام می‌شود، برای حل مسائل و مشکلات ایران و تقویت جایگاه کشور در نظام بین‌الملل تلاش کند. به‌ویژه در موضوع محاصره اقتصادی ایران از سوی آمریکایی‌ها و جنایات جنگی‌ای که در جریان جنگ اخیر مرتکب شده‌اند، این حضور می‌تواند بسیار اثرگذار باشد. او درباره موضوعاتی که پزشکیان باید در سخنرانی خود مطرح کند، توضیح می‌دهد: رئیس‌جمهور می‌تواند با نشان‌دادن عکس‌ها و تصاویر مربوط به حملات آمریکا و اسرائیل، جنایاتی را که علیه ملت ایران انجام شده به جهانیان نشان دهد؛ از جمله حمله آمریکا به مدرسه میناب و کودکانی که در این مدرسه به شهادت رسیدند، انفجار در ورزشگاه و حملات به دیگر اهداف غیرنظامی. کنعانی‌مقدم تأکید می‌کند: آقای پزشکیان می‌تواند تصویر رهبر شهید انقلاب را نیز به جهانیان نشان دهد و درباره حمله آمریکا و رژیم صهیونیستی به رهبر کشور سخن بگوید؛ شخصیتی مذهبی که مورد احترام جهانیان بود. رئیس‌جمهور همچنین باید سکوت مجامع بین‌المللی در برابر این جنایات را محکوم کند و از این فرصت برای بیان واقعیت آنچه بر ملت ایران گذشته است، بهره ببرد.

گزارش کامل را در سایت شرق بخوانید

جدول ۵۴۱۳ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- کالری‌متر- خواهش و تقاضا ۲- نام مستعار دهخدا- سرطان خون- بایگانی ۳- نمایشنامه تراژدی شکسپیر- دریغ و اندوه- تشکر ۴- از تجهیزات شبکه که محفظه‌ای برای عبور سیم و کابل است- غلاف شمشیر- سیاره کیوان ۵- همه‌چیز را جمع می‌بندد- عریضه‌نویس- از درجات نظامی ۶- یکی از دو شبه‌جزیره تشکیل‌دهنده مالزی- عذاب و عقوبت- پروردگار ۷- مسکن انسان اولیه- شهرت‌طلب- سلول ۸- خواننده اشعار مذهبی- آسمان- خواهان ۹- مجرای خروج دود اتومبیل- انسان‌بودن- به دور زمین می‌چرخد ۱۰- زندگی کن- دیندار- از ورزش‌های نوین ۱۱- طلوع‌کردن- نوعی تبلیغ سینمایی برای فیلمی که در آینده به نمایش درخواهد آمد- دریا ۱۲- رایگان- تازه بالغ‌شده- جمع شیخ ۱۳- کشف‌کننده- بالاترین- سوره چهل‌ونهم قرآن ۱۴- سزاوار نفرین- به حد مطلوب نرسیده- درختی جنگلی ۱۵- غذای سنتی محبوب برزیل- زورگویی و ستمگری به دلیل قدرتمندی

عمودی:

۱- مواد مذاب آتشفشانی- سخن‌چین- متعهدشده به امری ۲- جامه، لباس- از کتاب‌های درسی مقطع متوسطه ۳- تولیدکننده- رودخانه ارس- درهم‌برهم ۴- شیشه آزمایشگاهی- از محبت دیو ... می‌شود- کارگاه عکاسی ۵- سلسله جانشینان اسکندر در ایران- زاییدن- بله آلمانی ۶- دل‌آزار کهنه- افیون- سمیع ۷- پرش- روز بیست‌وهشتم هر ماه شمسی در ایران قدیم- زیبا و دلفریب ۸- شبیه- تلاش- از شرکت‌های خودروساز آمریکایی ۹- جریان مستقیم برق- ماه یازدهم فرنگی- چین‌وچروک پوست ۱۰- تبهکار- دعا به درگاه خدا- چاشنی غذایی ۱۱- کتف- قسمتی از فشنگ- جنگ‌افزارها ۱۲- مهار بینی شتر- قوم مغول- سوره‌ای که نام آن به خط سیر ستارگان اشاره دارد ۱۳- طبخ غذا- رمانی نوشته یوسف علیخانی- ویران ۱۴- تابلوی نقاشی مینیاتور اثر رضا عباسی- کلمه استثنا ۱۵- دست به دامن شدن- صوت تحسین- انتشاریافته

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱								■							
۲				■						■					
۳						■					■				
۴		■					■					■			
۵			■						■						■
۶	■							■					■		
۷				■						■					
۸					■						■				
۹						■						■			
۱۰			■					■							■
۱۱	■						■						■		
۱۲				■					■					■	
۱۳					■					■					
۱۴						■						■			
۱۵								■							

حل سودوکو ۴۴۰۸

۴	۲	۳	۶	۱	۵	۷	۸	۹
۸	۶	۱	۳	۷	۹	۲	۴	۵
۷	۹	۵	۸	۲	۴	۱	۳	۶
۶	۳	۷	۴	۵	۱	۸	۹	۲
۲	۱	۸	۹	۶	۷	۴	۵	۳
۵	۴	۹	۲	۸	۳	۶	۷	۱
۹	۷	۴	۱	۳	۶	۵	۲	۸
۳	۸	۶	۵	۴	۲	۹	۱	۷
۱	۵	۲	۷	۹	۸	۳	۶	۴

۹	۵	۴	۶	۳	۱	۲	۸	۷
۲	۸	۳	۴	۷	۹	۵	۱	۶
۱	۷	۶	۸	۵	۲	۹	۴	۳
۴	۹	۵	۳	۱	۸	۷	۶	۲
۶	۱	۷	۹	۲	۵	۴	۳	۸
۳	۲	۸	۷	۴	۶	۱	۵	۹
۵	۶	۱	۲	۹	۳	۸	۷	۴
۷	۳	۹	۱	۸	۴	۶	۲	۵
۸	۴	۲	۵	۶	۷	۳	۹	۱

حل جدول ۵۴۱۲

	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	و	ا	ن	ت	■	ف	ا	ط	ر	■	ا	ر	ت	ش	ا
۲	ا	س	پ	ر	س	و	■	ب	ب	ر	س	ی	ب	ر	ی
۳	م	ک	ر	■	خ	ر	س	ق	ط	ب	ی	■	م	ف	ر
۴	ق	ر	■	س	ر	ی	ر	■	■	ن	ا	ن	ا	■	ا
۵	■	ی	ا	و	ه	■	خ	ن	ک	ا	■	ا	ل	ا	ن
۶	د	ن	ی	ا	■	ت	و	ق	ف	■	م	س	ت	ب	د
۷	ر	■	م	د	ع	و	■	ط	ا	ل	ب	ی	■	و	ر
۸	خ	ا	ن	■	ض	ر	ب	ه	ف	ن	ی	■	و	ا	و
۹	ل	ب	■	ت	ل	م	ی	ذ	■	ب	ت	ی	س	■	د
۱۰	و	ر	د	ن	ه	■	ت	و	د	ه	■	و	ی	ش	ی
۱۱	ت	و	ل	ه	■	ه	ا	ب	ل	■	ق	ی	م	ت	■
۱۲	خ	■	گ	ا	ه	ی	■	■	م	ا	ی	و	■	ا	ا
۱۳	و	ا	ر	■	ج	ا	ل	ی	ن	و	س	■	ع	ف	ت
۱۴	ا	س	م	ا	ر	ت	ی	ز	■	ا	ی	گ	ف	ت	ی
۱۵	ب	د	ی	ه	ی	■	ا	ک	ش	ن	■	گ	و	ن	ه

سودوکو سخت ۴۴۰۹

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.
۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

	۴			۳				۲
۳		۸			۲			۹
					۱			۶
۹						۷		
	۵	۶				۸	۲	
		۷						۳
۲			۵					
۶			۴			۱		۸
۸				۱			۳	

سودوکو ساده ۴۴۰۹

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

			۳			۱	۷	
۴	۵		۲		۱		۸	۹
	۱	۷		۹				۵
۵		۸						
			۶		۸			
						۸		۱
۶				۸		۵	۹	
۲	۹		۷		۳		۶	۸
	۷	۴			۵			